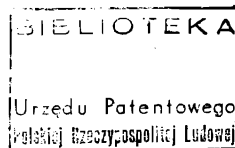
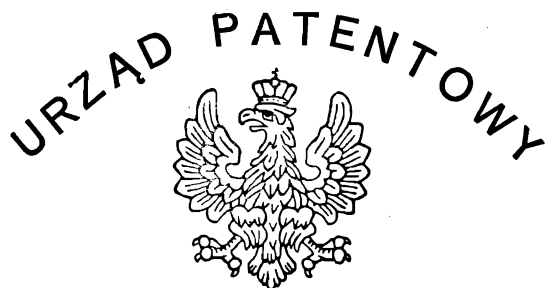

5 grudnia 1929 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 10882.

Kl. 30 d 25.

Adolf von Horlacher
(Norymberga, Niemcy).

A 617.7/08

Przyrząd do ogrzewania łóżka doprowadzaniem powietrzem gorącym.

Zgłoszono 26 września 1928 r.

Udzielono 8 sierpnia 1929 r.

Pierwszeństwo: 29 września 1927 r. dla zastrz. 1, 2; 2 kwietnia 1928 r. dla zastrz. 3 (Niemcy).

Istnieje szereg przyrządów do ogrzewania łóżka, jak znane flaszki ogrzewcze, elektryczne poduszki ogrzewcze i podobne przedmioty. Wszystkie powyższe przyrządy posiadają tę wadę, że łóżko ogrzewa się jedynie w tem miejscu, w którym umieszczony jest przedmiot ogrzewający. Do jednostajnego ogrzania całego łóżka niezbędne jest tu kilkakrotne przesuwanie przedmiotu ogrzewającego. Napelnione wodą przyrządy posiadają oprócz tego tę niedogodność, że łatwo powodują zamoczenie, elektryczne poduszki ogrzewcze zaś już nieraz spowodowały spalenie się posłania.

Sposób zagrzewania łóżka według wy-

nalazku polega na wdmuchiwanii powietrza gorącego, które przepływa przez całe łóżko i powoduje jednostajne ogrzewanie. Niema tu miejsca żadne zamoczenie względnie spalenie łóżka; prąd powietrza gorącego zaś wietrzy i wysusza łóżko.

W myśl wynalazku powietrze gorące ze znanych przyrządów ogrzewczych, np. przyrządu do osuszania włosów, doprowadza się w korzystny sposób do łóżka. Wskutek nie umieszczania w łóżku samego ogrzewacza odpadają tu związane z tem umieszczeniem niedogodności, jak zanieczyszczenie wietrznika przez włókna materjału, wessanie prześcieradła do otworów ssących.

Osiąga się to w ten sposób, że w końcu przewodu, doprowadzającego powietrze nagrzane, umieszczony jest przedmiot rozpierający, który podniesioną pościel w górę utrzymuje tak, że powietrze gorące rozpływać się może w łóżku na wszystkie strony.

Rysunek przedstawia przykład wykonania przyrządu. Fig. 1 jest to widok z góry; fig. 2 uwidocznia widok z boku względnie częściowy przekrój, a fig. 3 wskazuje inny przykład wykonania z przyrządem do odprowadzania powrotnego powietrza z łóżka.

Na końcu węza 1, który należy przyłączyć do przyrządu ogrzewczego, umieszczona jest dysza 2, z której wypływa powietrze gorące. U dołu i u góry dyszy umieszczone są odpowiednio wygięte blaszane przysłony 3 i 4, które stanowią urządzenie rozpierające. Utrzymują one pościel podniesioną w górę tak, że powietrze gorące należycie rozchodzić się może we wszystkich kierunkach. Przysłony blaszane (3, 4) posiadać mogą rozmaity kształt i wielkość; mogą one też być zaopatrzone w otwory przepływowe dla powietrza. Zamiast przysłon mogą stosowane być też pręty, które w postaci teówek albo jako kratka umieszczone być mogą u góry i u dołu dyszy.

Wylot dyszy 2 otrzymuje najlepiej kształt półkuli albo półelipsoidy. Sam otwór 9 posiada kształt półkola o pewnej wysokości, przez który powietrze gorące wypływa we wszystkich kierunkach. Z boku dyszy 2 umieszczona jest rączka 5, zapomocą której przyrząd łatwo może być umieszczony pod pościelą i przesunięty w razie potrzeby. W celu uniknięcia zgniecenia przysłon 3, 4 są one usztywnione jedną względem drugiej rozporami 6, 7.

Na fig. 3 pokazano inny przykład wykonania. Zamiast przysłon 3 i 4 umieszczony jest u wylotu 2 węza 1 kosz 10 spleciony z drutu. Wąż 1 poza tem otoczony jest zwojem drucianym 8, który zapobiega przy-

leganiu do pościeli węza. W ten sposób tworzy się wydrażenie, przez które wprowadzone do łóżka powietrze może być odprowadzone zpowrotem względnie wypływać z łóżka. Okazało się bowiem, że z powodu braku kanału odpływowego dla powietrza, które przewyciężając znaczny opór samo sobie szuka drogi, następuje przeciążenie silnika przyrządu ogrzewczego tak, że silnik przestaje pracować albo się nadwiera. Zwój druciany 8 umożliwia też dokładne wytyczenie drogi dla powietrza wylatującego, aby zagrzane zostało też miejsce łóżka, w którym umieszczony jest przedmiot ogrzewający. Wąż 1 umieszcza się w łóżku tak, że skierowany do przyrządu ogrzewczego tylny koniec zwoju drucianego 8 wystaje z pod pościeli.

Zamiast zwoju drucianego może, naturalnie, być też stosowana rura, zaopatrzona w otwory, albo jakikolwiek inny przewód do prowadzenia powrotnego powietrza. Nie jest też rzeczą niezbędną, aby przewód odprowadzający powietrze otaczał wąż 1; może on też być umieszczony niezależnie od węza.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do ogrzewania łóżka doprowadzaniem powietrzem gorącym, znamieny tem, że na końcu przyłączonego do przyrządu ogrzewczego przewodu (1) doprowadzającego gorące powietrze umieszczone jest urządzenie rozpierające (3, 4, 10), które służy do utrzymywania podniesionej w górę pościeli tak, że wprowadzone powietrze gorące rozpływać się może w łóżku na wszystkie strony.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tem, że jako urządzenie rozpierające użyte są blaszane przysłony (3, 4) umieszczone nad i pod dyszą (2), stanowiącą zakończenie węza (1), wygięte w dowolny sposób i usztywnione jedną względem drugiej rozporami (6, 7).

3. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że jako urządzenie rozpierające służy kosz (10), spleciony z drutu i umieszczony u wylotu (2) węża (1), oraz zwój druciany (8), otaczający wąż i wystający z boku pościeli tak, iż powrotne po-

wietrze może łatwo uchodzić określoną drogą z łóżka nazewnątrz.

Adolf von Horlacher.
Zastępca: Inż. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

Fig 1

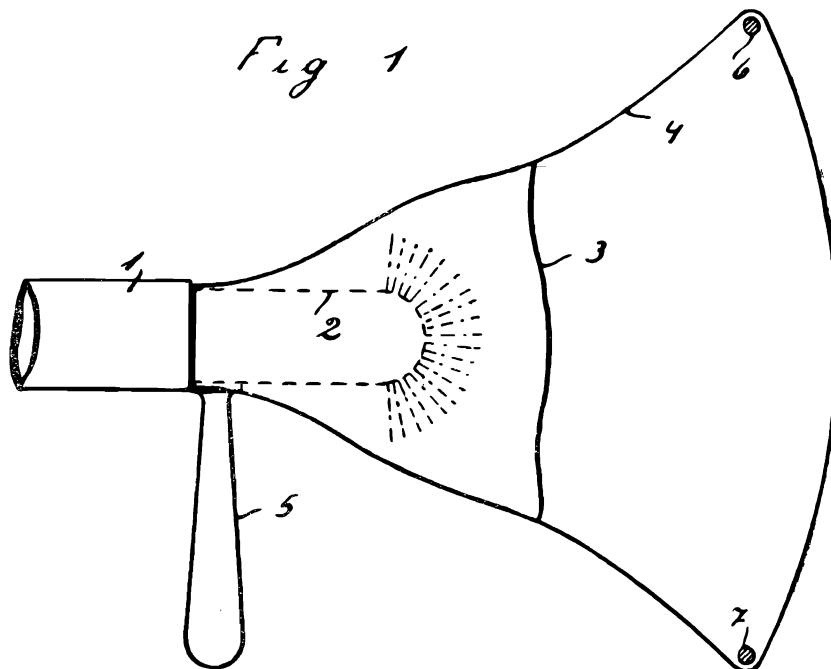

Fig 2

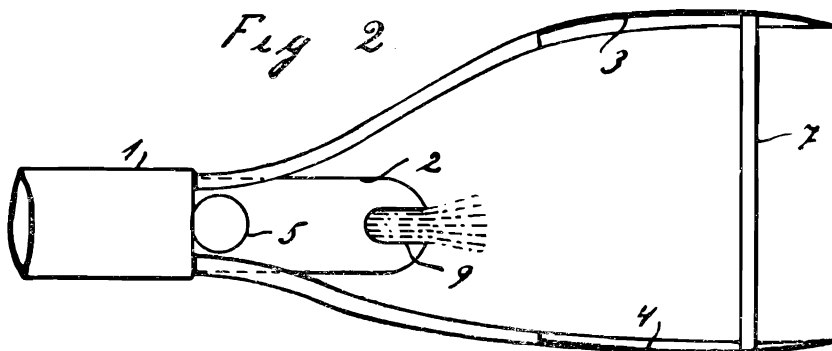

Fig 3

